

Zatorej izrekamo tem potom še edenkrat obema gospodoma poslancema zaupanje in hvalo za njihovi trud, ter prosimo, da se naj naprej borujeta v blagor naroda.

Slednjič obžalujemo, da je nagla zaključba zborovanja preprečila prijateljsko ter temeljito pogovarjanje o naših gospodarskih stvareh!

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Razno-terosti.) Ker so se odstranile pred par leti cerkvene stopnice, katere so bile precej pomanjkljive, nadomestila jih je naša požrtovalna občina — to misel je sprožil možati in značajni posestnik A. Vrbošt, — z novimi, katere so bile zgotovljene v predzadnjem tednu. Po 30 lepo vsekanih kamenih, na obeh straneh od stirioglatih in med seboj zvezanih stebrov obdanih stopnicah stopamo zdaj z mnogo večjim veseljem nego poprej v našo farno cerkev, katera je dobila s tem tudi lepši zunanji ugled. Hvala vsem dragim občanom, ki ste pripomogli radi slabih let brezplačno, da se je napravil k naši hiši božji tako dični in krasni prihod. Predzadnje nedeljo smo imeli političen shod, kateri je vsled mnogobrojnega števila pokazal očitno, kako ljuba so našemu ljudstvu taka koristna in plodonosna zborovanja. Osnovala se je tudi tukaj zadruga v olajšavo sedajnih kmet-skih teženj in v zboljšanje kmetškega stanu. Nato se je volil odbor, kateri pa ni bil vseč našem občinskemu, povsod dobro znanemu predstojniku. V vaški gostilni je razlagal na ves glas, da danes osnovana zadruga ni kmet-ska, ker ima v odboru samo gg. učitelje in duhovnike; grozno neljubo mu je namreč bilo, da ni bil on izvoljen kot načelnik zadruge, da bi zamogel potemtakem razširjati svoj posilnemiški duh tudi med ude slovenske zadruge. Ta ljubeznivi naš predstojnik ima letos vendar smolo; tudi v krajni šolski svet ni bil izvoljen vsled vsega njegovega prizadevanja; radi tega je bržkone tako govoril proti navzočim g. učiteljem, kar pa ni škodilo njim, ampak k večjemu le njemu.

Pa še nekaj! Nedavno zapazim na nekem občinskem listu pečat: »Gemeindeamt St. Jakob bei Marburg«. Vprašam se, kje more ta kraj le biti; do sedaj sem poznal le samo občinski urad Sv. Jakob v Slov. gor. Po nadaljnem povpraševanju izvedel sem, da je prekrstil že omenjeni predstojnik svojevoljno dosedajni občinski pečat. Zdaj torej hoče ta človek že tudi Sv. Jakob, ki je že na tisoče let v lepih Slovenskih goricah, predstaviti v predmestje mariborsko; gotovo ga je k temu dejanju spravil kak šentlenarčan, kateri so tudi pred nekaterimi leti Sv. Lenart v Slov. gor. predstavili v Sv. L. na Štajarskem, da bi si baje s tem odbili slovenski značaj. Enako je storil tedaj omenjeni predstojnik tudi pri nas. Zakaj se vendar temu človeku to prelepo ime »Slovenske gorice« tako čudno zdi? In ravno Sv. Jakob, ki je tako bogat na vinskih goricah? Bržkone radi tega, ker ne zna goric strokovno-uzorno obdelovati, kar se kaže v ameriškem nasadku, katerega mu je obdelal deželni odbor in ga pred par leti izročil njemu v obdelovanje. Mislil bo si vsak, iz tega nasadka mora biti vendar uzoren vinograd; a varaš se, moj dragi čitatelj; ako ga danes pogledaš, ni več skoro nobenega razložka od drugih po trtni uši ugonobljenih goric. In letos je deželni odbor temu »umnemu« vinorejcu zopet rigolil poldrugi oral njegovih goric, seveda na deželne stroške z namenom, da bi se učili tukajšnji kmetje na tem nasadku umnega obdelovanja ameriškanske trte; ali bo imela občina od tega kak dobiček, ne vem; mislim, da ne; kajti ko preide ta novi nasad spet v njegovo obdelovanje, bo kmalu takšen, kakoršen je sedaj poprejšnji. Dragi bralec, potemtakem sprevidiš, da bi rad ta naš predstojnik bržkone spremenil naše lepe gorice v teutonske gozde in goščave, kamor naj tudi on sam kmalu pojde, ako noče biti več v Slovenskih goricah. Dragi soobčani pa, zahtevajte odločno in kmalu, da se spremeni pečat občinskega urada v starega, ozi-

roma v novega slovenskega, na katerem naj bo zapisano: »Občinski urad Sv. Jakob v Slovenskih goricah«.

Iz Celoveca. Č. g. P. Tomaž Lempl, dosedanji špiritual na celovškem bogoslovju je prestavljen v Travnik v Bosno. V celovško bogoslovje so vstopili letos sledeči slovenski abiturijenti: Cukala Franc iz Gomilskega na Spod. Štajarskem, Kogelnik Ivan iz Podklanca pri Spod. Dravogradu, Rossman Radoslav iz Št. Jurja nad Celovcem, Serajnik Peter iz Svetne vasi v Rožni dolini, Feul Anton iz Št. Andraža pri Jezeru in Vidovič Josip od Sv. Marjete niže Ptujja. Nemcev je vstopilo sedem. Vseh skupaj je torej 13. V vseh štirih letnikih je 63 bogoslovcev; med temi je 28 Slovencev, 1 Čeh, ostali so Nemci. Med Slovenci je 8 Štajarcev in 2 Kranjca; sploh je med temi 63 bogoslovci 19 inozemcev. Poleg teh obiskujejo bogoslovna predavanja še 4 kapucini in 2 olivetanca. Za nas je posebno veselo veliko število Slovencev, skoro polovica vseh bogoslovcev je Slovencev, toda bilo bi lahko še več, ako bi se bil narod probudil tudi že ob mejah.

Sv. Križ pri Mariboru. (Kozjaška posojilnica pri Sv. Križu) vpis. zadr. z neomejenim poroštvo, začela je poslovati v nedeljo dne 15. oktobra Toraj za Marijo Snežno, Št. Iljem in Jarenino, Sv. Križ, še više gori pa Sv. Duh na Ostrem vrhu — to hoče nekaj pomeniti gledé na gospodarski napredek obmejnih Slovencev. Zveza slov. posojilnic v Celju je poslala nam svojega revizorja gosp. Jošta, da je kumoval novi posojilnici. Slava njima! Da je bila naša posojilnica res potrebna, to svedoči živahen denarni promet prvega uradnega dne. Ker so v odboru sami zanesljivi možje namreč: gg. Martin Elsnik, župan kot načelnik, Franc Kocpek, župnik kot blagajnik, Jakob Sternad, Andrej Hauptmann in Karol Harih, veleposestniki kot odborniki — med nadzorniki je tudi gosp. dr. Radoslav Pipuš, odvetnik v Mariboru, — zato je upati, da bo stala Kozjaška posojilnica v par letih na prav trdnih tleh. Uradni dan: vsaka 1. in 3. nedelja v mesecu; obrestna mera: $4\frac{1}{2}\%$ za hranilnične vloge, $5\frac{1}{2}\%$ za posojila na osebno zaupanje. — Imamo pa tudi že vpisano »Kmečko zadrugo«, ki radovedna pričakuje, bode li sedanji poljedelski minister imel za njo kaj podpore ali ne.

Iz Haloz. (Gladu bodo umrli.) Trgatev je končana. A kaka trgatev je bila? Najstarejši ljudje ne pomnijo tako slabe. Povprečno smo nabrali komaj eno petino od lanskega, že tako pičlega pridelka. Pomisliti je treba, da je ogromna večina naše fare živela od vinograda. Od kod bode letos kruh, obleka, davki in druge potrebsčine? In kaj bode s tem ubogim ljudstvom še-le v par letih, ko bode trs popolnoma uničen? Samo si ne more novih goric zasaditi. Ako hoče živeti, primoran je siromak v meščanove gorice na delo hoditi, svoje mora zapustiti. Ali tudi pri meščanu kruha ne bo! Kaj pa potem? Nič drugega ne ostaja, nego zapustiti rodno svojo zemljo, očetov dom, pa si iskati hrupa po svetu od nemila do nedraga! Joj meni, joj! Potrebna je tukaj nujna pomoč. Zato se obračamo v skrajni sili do poklicanih gospodov, zlasti do naših poslancev, naj si pridejo ogledat naše revščine ter naj nemudoma potrkaajo na pristojnem mestu za izdatno pomoč!

Iz ormoške okolice. (Volitve odbora obrtne zadruge.) V kratkem se bodo vršile volitve odbora obrtne zadruge za ormoško okolico. Volili se bodo predsednik, podpredsednik in pet odbornikov. Prva skrb je toraj, da zavedni slovenski obrtniki v narodnem duhu volijo in skrbijo za tó, da ne bomo imeli v odboru nemških pristašev. Ta poziv je nekaj čuden, ker vsak ve, da je ormoška okolica slovenska, a vendar ima naš poziv svoj vzrok. O priliki volitve osnovalnega odbora se je skraja nekaj čudno volilo in sicer tako, da bi bil skoraj izvoljen za načelnika neki obrtnik nasprotnega mišljenja. Ker pa ta volitev ni imela absolutne večine,

je bila ožja volitev in pri tej je vendar vsled razburjenosti narodnih volilcev bila zmaga naša. Pričakujemo toraj, da bode tudi sedaj zmaga naša. Onim velikonedeljskim volilcem pa, kateri so se neki čudno naslanjali na nemški steber ob priliki volitve načelnika, da bodo sedaj vedeli, kaj so narodu dolžni!

Več slovenskih obrtnikov.

Iz ormoške okolice. (Ceste.) Glede naših okrajnih in občinskih cest imamo mnogo želj — rečemo želje — ker malo upa je, da bode večina cest v našem okraju kedaj na boljšem. Okrajne ceste prvega razreda so dobre, o cestah drugega razreda, posebno ona iz Ormoža do Sv. Tomaža je po najslabšem dežu v takem stanju, kakor navadne občinske ceste. V jesen in spomladi se pa stanje ceste niti popisati ne da. Ako pomislimo, da je promet vsestransko na tej cesti zelo živahen in da vozi vsak dan poštni voz, moramo pač zahtevati, da se ta cesta v najboljšem redu in stanju drži. A mislimo, da okrajni odbor s tem, da cestarji pri kopanju jarkev zemljo in blato mečejo na cesto ne bode mogel te važne ceste v primernem redu obdržati, ker s takim ravnanjem se se večjo blato povzroči in ovira promet.

Priporočali bi še tudi, da bi okrajni zastop za to skrbel, da se občinske ceste popboljšajo v celem okraju, kajti o strašnem blatu, katerega smo navajeni po naših občinskih cestah, ima le taisti pojmi, kateri se je kedaj vozil po njih. Okrajni odbor naj bi torej dal občanom podpore za one ceste, po katerih je precejšnji promet in take ceste bi se popravljale pod nadzorstvom okrajnega odbora v zvezi z občinskimi odbori. Torej le na taki način bode mogoče povzdigniti naše ceste v boljše stanje.

Slavnemu okrajnemu zastopu se bi priporočali, naj se pri odločbah glede zgradbe novih cest ne prenagli. Slišati moramo, da je zgradba ceste Sodinci-Podgorci-Cvetkovci v programu okrajnega zastopa. Dobro — a mi mislimo in tudi dokažemo, da je drugod večja potreba za okrajno cesto, kakor ravno v omenjenih krajih, kjer si posebne potrebe nemoremo raztolmačiti. Kraji, kateri imajo v okrožji četrt ure okrajne ceste, njim posebne okrajne ceste ni potrebno.

Kdor se je vozil od Sv. Tomaža ali iz Koračne čez Malo Nedeljo v Radgono — taisti bode imel hiter odgovor, kje je najpotrebnejša okrajna cesta v ormoškem okraju. Torej prva skrb okrajnega zastopa je ta, da se porazumi s ljutomerskim okrajnim odborom glede zgradbe okrajne ceste Sv. Tomaž-Mala Nedelja. Dokaz, da je ta cesta zelo potrebna je, ker naš okraj, posebno severni kraj, nobene direktne zveze z radgonskim okrajem nima. Hočeš se peljati v Radgono, moraš se voziti proti Ljutomeru čez Sv. Križ; hočeš Malo Nedelječan peljati apneni ali staveni kamen iz Huma, moraš čez Kamenšak; to so lepi ovinki, daljeve in bregi, kaj ne? Od Sv. Tomaža k Mali Nedelji je eno uro hoda — z vozom pa tri ure, ker se moraš peljati nad Praneg. K Sv. Antonu, Trojici bi bila najkrajša cesta čez Malo Nedeljo, zdaj se pa mora peljati čez Dornavo in Sv. Andraža, lepe daljeve in to vse, ker okrajni zastopi za zgradbo novih cest ne skrbijo. Mnogo-krat smo imeli priliko opazovati, kako so obtičali vozniki na cesti Sv. Tomaž-Mala Nedelja in da so si potrli vozove — žalostno! Delajte in gradite torej okrajno cesto tam, kjer so take ceste nujno potrebne in ta je od Sv. Tomaž čez Malo Nedeljo.

Gospodarske stvari.

Narodno gospodarstvo.

S Ptujkega polja.

Kakor drugod, manjka nam tudi ljudi, kateri bi po časnikih obdelovali vprašanja narodnega gospodarstva. Če se hočemo organizirati, bomo se morali pečati z na-

rodnim gospodarstvom. Toda, pri nas smo tako malenkostni, da se tudi v tem oziru cepimo, da nekateri mislijo, da moramo tudi mi imeti za vsako stroko poseben list, da si mu potem manjka sodelalcev, naročnikov!

Danes hočem samo opozoriti, da je ravnokar avstroogroška banka obrestno mero na 6%, 6½% in 7% zvišala. Skoro 27 let ni bilo več tako visoke obrestne mere! To je tudi za naše denarne zavode važno.

Denar je postal nakrat sila drag. To je znamenje, da denarja manjka, ali, da ga saj ni tam lahko dobiti, kjer se najbolje potrebuje, namreč v vsakdanjem prometu. Izrazi velikih denarnih zavodov tudi pričajo, da se vsaki mesec več denarja vzame, vzdigne, nego naloži. Denarni zavod, kateri nima močne svoje zaloge, kateri nima zaslonbe pri močnem zavodu, pride prav lahko v stiske, kedar potrebuje denar, ker ga mora drago plačati, če ga sploh dobi.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Veleposestniki slovenjebistriškega okraja!) Dne 24. oktobra ob 10 uri predpoldan se vrši iz veleposestva volitev za okrajni zastop. Narodni volilci-veleposestniki se zbirajo ta dan ob polu 9 uri v gostilni g. Petra Novaka. Volilci-veleposestniki, ves okraj gleda sedaj na Vas, kajti od Vaših glasov je odvisna usoda našega okraja za prihodnja tri leta. Volite slovensko-kmetijske kandidate, ki bodo skrbeli za Vaš okraj, ne volite pa nemško-mestnih mož, katerim je le za mestne koristi. Pridite gotovo vsi in ne pozabite s seboj prinesiti legitimacije za volitev. Pogumno v volilni boj in zmaga bo naša!

(Nova groba.) Dne 17. t. m. je nagloma umrl profesor veronauka na celjski gimnaziji, g. dr. Fran Janežič. Pogreb je bil danes predpoldan ob 9. uri iz farne cerkve na pokopališče mestne okolice. Pokojnik je bil mož plemenitega značaja, pobožne nravi in globoke učenosti. Svetila mu večna luč! Isti dan je umrl v ljubljanskem Leonišek duhovnik naše vladikovine, g. Ant. Rodošek, župnik v Mozirju, star 58 let. Pogreb je danes popoldne ob 5. uri. N. v. m. p!

(Mil. knez in škof) so kat. podpor-nemu društvu v Celju darovali 70 kron.

(Proti Horvateku.) Krajni šolski svet pri Novi cerkvi je v svoji seji dne 16. t. m. v zadevi Horvatekovi sklenil sledeče: »Po časnikih smo zvedeli, da je imelo učiteljstvo ptujskega in ormoškega okraja dne 24. avgusta t. l. v Ptuj shod, na katerem je učitelj Horvatek svojim poslušalcem oznanoval čuden evangelij, kakoršnega javno iz ust učitelja med Slovenci še nismo čuli. Kaj, vera naj se v šoli ne poučuje, vera, ki je podlaga in pogoj ne le časne nego tudi večne blaginje pozameznika, kakor celih narodov? Svetna modrost in omika, katero Horvatek toliko povdarja, naj bo še tako velika, visoka in globoka, ne more nikdar nadomestiti prave verske omike. Horvatek je še premlad, da bi ovrgel resnico starega modrijana, ki je rekel: Začetek modrosti je strah božji. V strahu božjem, t. j. po naukih edinozveličavne naše svete katoliške vere so se odgojevali naši očetje; strahu božjega so učili nas, in v istem strahu božjem — to smemo in bomo vedno tirjali — se bodo odgojevali v šoli tudi naši otroci! Kdor nasprotno tirja ali uči, je sovražnik vernega slovenskega ljudstva, grobokop človeške družbe sploh. Podpisani udje krajnega šolskega sveta pri Novi cerkvi vprašajo spoštljivo: 1. Je-li slavna visoka

vlada Nj. apostolskega Veličanstva slišala o pogubonosnih naukih, katere je učitelj Horvatek predaval na zgoraj omenjenem shodu v Ptuj, in katere je izmed 53 navzočih učiteljev in učiteljic 48 (!) odobrilo? 2. Ali je slavna taista voljna, opozoriti primernim potom učiteljstvo ptujskega in ormoškega okraja na pogubne posledice krivih naukov učitelja Horvateka? — Krajni šolski svet pri Novi cerkvi v Halozah dne 15. oktobra 1899. Ta sklep se bo izročil kakemu poslancu, da ga odda na pristojnem mestu.

(V ljutomerskih goricah) se je tudi letos pridelalo izvrstno vino, toda škoda, da ne v taki obilici, kakor druga leta. V ljutomerski okolici vlada med kmeti velika nevolja zaradi ravnanja nemškega odbora, ko je najemal posestvo za viničarsko šolo. Klic: Proč od Gradca! bo kmalu znan v vsaki hiši Murskega polja.

(Nov slovenski pečat) je dobila brežiška pošta po prizadevanju v poštni okraj spadajočih občin. Veselimo se te drobtinice enakopravnosti; a pričakujemo, da se bodo kmalu tudi dvojezični napisi na pošti zablisljali, ker menimo, da je v dotičnem odloku tudi o tem govor. Pri tej priliki moramo tudi opozoriti dotična oblastva na napise pri c. kr. okr. glavarstvu in c. kr. sodišču tukajšnjem. Ali ne menijo dotični gospodje, da bi bilo pravično, da bi se mesto sedanjih samo nemških napravili dvojezični napisi, ko je vendar ogromna večina tukajšnjega prebivalstva slovenska? Upamo, da se bo to naše vprašanje blagohotno uvaževalo.

(Krajni šolski svet) v Kozjem je sedaj po svoji večini slovenski. Naš hudi nasprotnik g. Bahčič se je moral rad ali nerad posloviti od predsedništva. »Kako, kako je to težko...»

(V Kozjem) je umrla dne 27. sept. po dolgi mučni bolezni soproga našega grašinskega oskrbnika. Bila je blagega in plemenitega značaja in se ni mešala v tukajšnji narodni boj. Lahka ji zemljica.

(Čujte, slovenski kmetje!) Zopet lahko povemo našim slovenskim kmetom, kako nemški deželni zbor v Gradcu po materinski skrbi za Nemce, a na spodnještajarske slovenske kmete pa pozablja. Kletarskemu društvu nemškega Pistorja je dal podpore 300 gld., nemškemu musealnemu društvu v Ptuj 300 gld., za vajnbaški most čez Anizo 24.000 gld. podpore, za uravnavo Mure pri Schleiflingu je dal 1000 gld., za uravnavo potoka Kajnah, Diemlern, in za zdravniški okraj je zagotovil podporo. A za Slovence? Nič! Za uravnavo Pesnice ne pride čez obljubo, za popraviljanje zgradb pri Sv. Marku na Dravskem polju se samo dajejo posojila. Žalostno je, kako skrbi deželni odbor v Gradcu za slovenske kmete, zelo žalostno!

(Orglarska šola v Celju.) Dne 14. t. m. je dobilo vodstvo imenovanega zavoda od vlč. ordinariata in deželnega šolskega sveta pravico javnosti. Dosedaj se udeležuje pouka, ki se je pričel 16. t. m., osem učencev. Poučujejo č. g. J. Potovšek, katehet, Arzenšek Anton, učitelj glasovira in K. Bervar, mestni organist. Kdor se hoče za to šolo oglasiti, bode do 1. novembra t. l. sprejet, a potem za prvi tečaj nihče več.

(Bismarkovanje.) V zadnji svoji seji je krstil mestni zastop celjski prostor pred kolodvorom za »Bismarckplatz« — menda povodom obletnice Bismarkove smrti. Povodom petdesetletnega vladanja našega cesarja niso Celjani storili prav nič, s čemer bi trajno proslavili ta redek slučaj — zato pa letos proslavljajo sovražnika Avstrije, nemškega državnika in nevernika Bismarka s tem, da najjavnejši prostor celjskega mesta oskrunijo z njegovim imenom! Tako se sučejo stvari tam, kjer je uprava v prusofilskih rokah.

(Junak z nožem.) V gostilni A. Pleterskega na Bregu pri Celji je prišlo preteklo nedeljo popoldne do pretepa med rudokopi iz Pečovnika. Pri tem je nek rudokop, star pretepač, potegnil nož in ranil svojega tovariša na roki in na hrbtu. Ko je orožnik

hotel zločinca ukleniti, zaletel se je le-ta v orožnika ter ga skušal prevreči. Še le ko ga je orožnik v drugič z bodalcem prebodel, udal se je in odpeljali so ga vsega v krvi v zaslužen zapor.

(Omika celjskih Nemcev.) Zdaj imajo celjski Nemci pač res hude čase. Kar zaporedoma potujejo v zapore ali pa plačujejo kazni, ker so se ob priliki českega pohoda v Celju vedli nasproti Slovincem nespodobno. Krtačar Hans Sager (izgovori Žagar) mora 8 dni v luknjo, ker je napadel dr. Kranjčiča, in plačati 3 gld. za marelo, katero je strl dr. Kranjčiču. Policaj št. 4 Ivan Kunst, kateri je doma iz Gomilskega, a je za svojega policajevanja v Celju že silno mnogo pozabil slovensčine, nemščine pa še se ni pravilno naučil, mora za tri dni v luknjo, ker je razžalil slovensko gospico. Albert Riha, uradnik v Storah bo 12 dni sedel v zaporu ter plačal 17 gold. kazni, ker je razžalil nekatere slovenske gospode. Taki so Nemci! — Državno pravdnistvo je odklonilo, da bi tožilo celjski okrajni zastop in občino Celjska okolica zaradi razžaljenja policije, ker sta zahtevala podržavljenje celjske mestne policije. Ravno tako tudi noče tožiti dr. Serneca in dr. Dečka zaradi javnega nasilstva, storjenega s tem, da sta hodila s Čehi na zaplanekar stari grad in da je dr. Dečko rekel: »Celje se bo že dalo še ukrotiti«. Pravdnistvo ve, da bi pravdo — izgubilo.

(Nemška predrznost) Gosp. Drag. Hribar, posestnik tiskarne v Celju, je odposlal dopisnico nekam na Kranjsko. Na pošti je napisal brezdvomno kak strasten nemški uradnik še zraven besede: Heil und Sieg, windischer Hribar! Prejemnik pa ni bil počasen in je dal poslati karto poštnemu vodstvu v Trst, da okrajo predrznega Nemca.

(Narodna organizacija.) Iz Slovenske Bistrice nam pišejo: Ker se gsp. Stiger kaže najhujšega političnega nasprotnika slovenskih kmetov, se je sklenilo, kmalo ustanoviti v Slov. Bistrici veliko konsumno društvo.

(Iz ptujske okolice.) Občni zbor z narodno veselico, katerega je priredilo kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj, se je prav dobro obnesel. Udeležba je bila tolika, da so bili vsi prostori prenapolnjeni.

Razven mnogo gostov iz mesta in okolice poslala so nam tudi sosedna bralna društva iz Hajdina in Podvinc svoje zastopnike. Slava njim! Po pozdravu predsednikovem in poročilu tajnikovem ter blagajnikovem je sledila volitev, pri kateri so bili enoglasno izvoljeni sledeči gg.: F. Lah, predsednik, o. Lenart Vaupotič, podpredsednik, A. Majar, tajnik, J. Krivec, blagajnik, Franjo Ber, odbornika Franc Ribič in Janez Kranjc, namestnika Franc Toplak in Anton Bohak. Gosp. prof. Martin Cilenssek se je potrudil in nam v jako poučnih besedah razlagal, kako se naj sadno drevje gnoji in vzgaja. Na to nam je g. dr. Brumen pojasnil najnovjšo postavo o desetku in opozarjal ljudstvo na njeno olajšavo pri prepisovanji posestev. Obema gg. govornikoma se na tem mestu izreče prav iskrena zahvala za njuno naklonjenost. Med posameznimi točkami so se prepevale milozvočne pesmice.

Vrli kmetje Krčevinski! Dajte si vendar enkrat dopovedati, da je društvo za vas ustanovljeno v to svrhu, da si morete po težkem delu tu in tam razvedriti duha in oblažite srce z branjem dobrih časnikov in knjig. Ne držite se starokopitne trditve, da se brez društva tudi lahko živi. Vi niste na pravem potu, ako tako mislite. Oklenite se trdno društva in pristopite kot udje in potem boste spoznali, da društvo skrbi le za vaše koristi in težnje!

J. K.

(Odlikovanje.) Tajnik okrajnega zastopa v Ptuj g. Jožef Škubie, je stopil v pokoj ter dobil ob tej priliki zlat zaslužni križec.

(Poroka.) V Sevnici se bosta dne 25. t. m. poročila g. Fr. Pristovšek, učitelj v Škalah in gospica Amalija Cimperšek.